21/01/2019

“Όσο σε ένα λαό η ψυχή είναι δυνατή, τίποτα δεν χάνεται”

/ Γνώμες

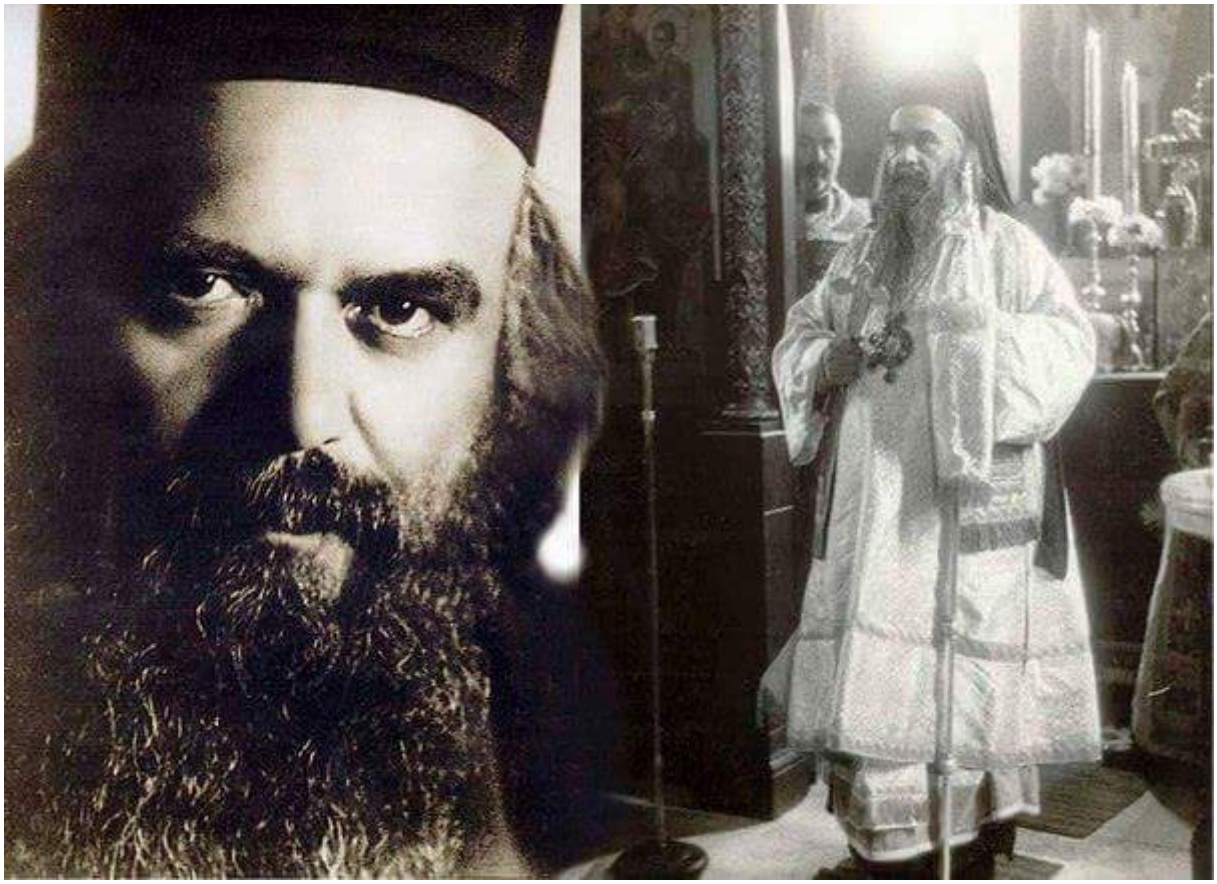

Ἁγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς

«Νὰ παραδοθεῖ μὲ τὴ δύναμη τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς στὸ σατανᾶ γιὰ τὸ σωματικό του ἀφανισμό, ἔτσι ὥστε νὰ σωθεῖ τὸ πνεῦμα του τὴν ἡμέρα τοῦ Κυρίου (Α’ Κορινθ. 5: 5).

Τί εἶναι ἀκριβὸ καὶ τί εἶναι φθηνό;

Οἱ ἄνθρωποι μιλᾶνε καὶ τσακώνονται ἀσταμάτητα, γιὰ τὴν ἀξία καὶ γιὰ τὴν τιμὴ κάθε πράγματος.

Τί εἶναι φθηνό; Τί εἶναι ἀκριβό, ὅσον ἀφορᾶ τὸν ἄνθρωπο;

Ἡ περιουσία εἶναι λιγότερο ἀκριβὴ ἀπὸ τὸ σῶμα, τὸ σῶμα εἶναι πιὸ ἀκριβὸ ἀπὸ τὴν περιουσία, καὶ ἡ ψυχὴ εἶναι πιὸ ἀκριβῆ καὶ ἀπὸ τὰ δυό. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος, γεννιέται, ἡ περιουσία του ἔχει τὴν τρίτη θέση, γιατί, ὅταν

πεθαίνει, ἡ περιουσία τὸν ἐγκαταλείπει. Δηλαδὴ **τὴν ὥρα τοῦ θανάτου ὁ ἄνθρωπος ξεκολλάει πρῶτα ἀπὸ τὴν περιουσία καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν σάρκα. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ζήσει χωρὶς περιουσία καὶ χωρὶς σάρκα, δὲν μπορεῖ νὰ ζήσει ὅμως χωρὶς ψυχῆ**. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος μπαίνει ἀπὸ τὸν ἄυλο κόσμο σ' αὐτὸ τὸν ὁρατὸ κόσμο, μπαίνει μὲ σῶμα, ἀλλὰ χωρὶς περιουσία. Ὅταν βγαίνει ἀπὸ τὸν ὁρατὸ κόσμο, βγαίνει χωρὶς σῶμα καὶ χωρὶς περιουσία. Τὸν ἄνθρωπο μποροῦμε νὰ φανταστοῦμε καὶ χωρὶς περιουσία καὶ χωρὶς σάρκα, ἀλλὰ δὲν μποροῦμε νὰ τὸν φανταστοῦμε χωρὶς ψυχῆ, ἐπειδὴ ἡ ψυχῆ εἶναι ἡ οὐσία τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ καὶ ὅλοι οἱ συγγενεῖς μας, ποὺ πέρασαν ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμο, στὸν ὁποῖον ἐμεῖς τώρα βρισκόμαστε, εἶναι μόνο ζῶσες ψυχὲς στὸν ἄλλο τὸν κόσμο, χωρὶς σῶμα καὶ χωρὶς περιουσία. Θὰ μείνουν ἔτσι μέχρι τὸ τέλος τῆς ἀνθρωπότητας, μέχρι τὸ τέλος τῶν αἰώνων, καὶ μέχρι τὴν Ἀνάσταση τοῦ σώματος ἀπὸ τὸ θάνατο.

Ὁ δίκαιος Ἰὼβ εἶχε μεγάλη περιουσία, ὅπως κανένας. Ἦταν σωματικὰ ὑγιής, μὲ ὡραία κορμοστασιὰ καὶ μὲ παρουσιαστικὸ ποὺ ἐνέπνεε σ' ὅλους σεβασμὸ Αὐτὸ ὅμως ποὺ εἶναι πιὸ σημαντικὸ στὴν περίπτωση τοῦ Ἰὼβ εἶναι πὼς ἦταν πολὺ εὐλαβής, καὶ κάθε μέρα ἔκανε θυσία στὸ Θεό, γιὰ τὸν ἑαυτό του, γιὰ τὰ παιδιά του, γιὰ τοὺς ἑπτὰ γιούς του καὶ τὶς τρεῖς κόρες του.

Δυὸ φορὲς ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς νὰ δοκιμαστεῖ ἡ πίστη καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰὼβ στὸν Θεό. Πρώτη φορᾶ ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς στὸ σατανᾶ νὰ βλάψει μόνο τὴν περιουσία τοῦ Ἰώβ. Ὁ σατανᾶς γρήγορα ἔδειξε τὴν ἐπιδεξιότητά του νὰ γκρεμίζει καὶ νὰ καταστρέφει.

Ἡ περιουσία τοῦ Ἰὼβ καταστράφηκε, κλάπηκαν τὰ ζῷα του, γκρεμίστηκαν τὰ σπίτια του, οἱ γιοὶ καὶ οἱ κόρες τοῦ σκοτώθηκαν. Μονομιᾶς ὁ πλούσιος Ἰὼβ ἔμεινε χωρὶς τὴν περιουσία του. Ὁ εὐτυχισμένος Ἰὼβ ἔμεινε χωρὶς τὰ χαρούμενα παιδιά του.

Ἡ ψυχή του, ὅμως, δὲν βλαστήμησε τὸν Θεό: **«Ὁ Κύριος ἔδωσε... ὁ Κύριος πῆρε»** , εἶπε, **«ἄς εἶναι εὐλογημένο τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου!»**

Ἔμεινε δηλαδὴ ὁ δίκαιος Ἰὼβ πιστὸς στὸν Κύριό Του χωρὶς καμία περιουσία, μὲ γυμνὸ ἀλλὰ ὑγιὲς σῶμα. Καὶ ὁ σατανᾶς ντροπιάστηκε.

Τότε ὁ σατανᾶς ζήτησε ἀπὸ τὸν Θεό, νὰ δοκιμάσει τὸ σῶμα τοῦ Ἰώβ, καὶ ὁ Θεὸς ἐπέτρεψε στὸ σατανᾶ νὰ δοκιμάσει τὸ σῶμα του, ἀπαγορεύοντας ὅμως νὰ ἀγγίξει τὴν ψυχή του.

Εἶπε ὁ Θεός: Τὸν παραδίδω στὰ χέρια σου, πρόσεχε ὅμως τὴν ψυχή του!

Ὁ σατανᾶς γέμισε τὸ σῶμα τοῦ Ἰώβ, μὲ σπυριὰ καὶ μὲ πυώδεις πληγὲς ἀπὸ τὰ πόδια

μέχρι τὸ κεφάλι. Κάθισε τότε ὁ Ἰὼβ μέσα στὴ στάχτη, πῆρε ἕνα κεραμίδι καὶ ἔξυνε τὸ πύον ἀπὸ τὶς πληγές του. Μέσα σ' ὅλα αὐτὰ τὰ βάσανα παρέμεινε ἡ ψυχὴ τοῦ Ἰὼβ καθαρή, ὑγιὴς καὶ πιστὴ στὸ Θεό. Καὶ πάλι ντροπιάστηκε ὁ σατανᾶς καὶ ἔφυγε στὸν Ἅδη, στὸν τόπο του. **Ὁ Θεὸς ἐπέστρεψε στὸν Ἰώβ, τὴν ὑγεία του, τὴν περιουσία του, τὸν εὐλόγησε μάλιστα νὰ ἔχει περισσότερα ἀπὸ πρίν. Ὁ Ἰὼβ ἀπέκτησε πάλι ἑπτὰ γιοὺς καὶ τρεῖς κόρες, ἔγινε πάλι ὑγιὴς σωματικὰ καὶ χαρούμενος καὶ ἔζησε γιὰ πολλὰ χρόνια. Πέθανε, ὅταν ἦταν πλέον χορτασμένος ἀπὸ ζωή.**

Καὶ ὁ δικός μας λαὸς χτυπήθηκε πολλὲς φορές. Ἔπληξαν τὴν περιουσία του καὶ τὸ σῶμα του. Ὁ Θεὸς ὅμως πρόσεξε τὴν ψυχή του. Ἡ περιουσία τοῦ λαοῦ μας, τὸ κράτος, πολλὲς φορὲς ἔπεσε καὶ κατέρρευσε. Μετὰ ἀπὸ κάθε κρατικὴ καταστροφὴ ὁ λαός μας σκοτώνονταν. Ὁ Θεὸς ὅμως φύλαξε τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας, ποὺ ἔμεινε πιστὸς πάλι στὸ Χριστό. Πραγματικά, ὅταν ὁ ἄνθρωπος μελετήσει τὴν ἱστορία τοῦ κράτους μας, καταλαβαίνει πόσους πολλοὺς ἀνθρώπους σκότωσαν ἀπὸ τὸ λαό μας, πόσο πολλοὺς ἀνθρώπους βασάνισαν καὶ αἰχμαλώτισαν. Εἶναι μεγάλο θαῦμα τοῦ Θεοῦ ὅτι στὸν κόσμο αὐτὸ ἀκόμη ὑπάρχει ὁ λαός μας καὶ ἀκόμα ἀκούγεται ἡ γλῶσσα μας.

Πῶς νὰ ἐξηγήσουμε αὐτὸ τὸ θαῦμα στὴν ἱστορία μας; Μπορεῖ νὰ ἐξηγηθεῖ μὲ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἐξηγεῖται ἡ ζωὴ τοῦ Ἰώβ. **Δὲν ἐπέτρεψε ὁ Θεός, ἀδελφοί μου, δὲν ἐπέτρεψε παιδιά μου, νὰ ἀγγίξει ὁ σατανᾶς τὴν ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας.** Ἐπέτρεψε ὁ Θεὸς στὸν σατανᾶ νὰ χτυπήσει τὸ κράτος, τὴν περιουσία καὶ τὸ σῶμα, ἀλλὰ τοῦ ἀπαγόρευσε νὰ ἀγγίξει την μεγάλη χριστιανικὴ ψυχὴ τοῦ λαοῦ μας. **Καὶ ὅσο σ' ἕνα λαὸ ἡ ψυχὴ εἶναι ζωντανὴ καὶ δυνατὴ μέχρι τότε τίποτε δὲν χάνεται.** Παρ' ὅλο ποὺ κάποια στιγμὴ φαίνονταν ὅλα χαμένα, δυὸ πράγματα δὲν χάθηκαν ποτέ: Ἡ Ἐκκλησία καὶ τὸ τραγοῦδι. Ἡ ἐκκλησία μὲ τὴν πίστη της, καὶ τὸ τραγούδι μὲ τὴν ἱστορία. Αὐτὸ ἔμεινε καὶ αὐτό μας ἔσωσε.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο, ἀδελφοί μου, καλὸ εἶναι νὰ σεβόμαστε τὴν ἐκκλησία καὶ καλὸ εἶναι νὰ διατηρήσουμε τὰ τραγούδια μας. Ἂς δοξάζουμε τὸν Κύριό μας διὰ μέσου τῆς ἐκκλησίας, ἂς Τὸν δοξάζουμε διὰ μέσου τοῦ τραγουδιοῦ τοῦ λαοῦ. Μαζὶ μὲ τὴν ἐλπίδα, αὐτὰ τὰ δυὸ ἦταν τὰ φτερά μας. Ἀπὸ τὴν ἐκκλησία, ποὺ εἶναι σὰν πηγή, πήγασε τὸ ποτάμι τῆς ἱστορίας μας καὶ ἄλλοτε τὸ ποτάμι αὐτὸ ἦταν διαυγὲς καὶ ἄλλοτε ἦταν γεμάτο αἷμα. Πάντοτε ὅμως ἦταν βαθύ.

Γι' αὐτὸ τὸ λόγο ἂς μαζευτοῦμε γύρω ἀπὸ τὴν ἐκκλησία μας ὅπως τὰ παιδιὰ γύρω ἀπὸ τὴ μάνα. **Ὁ Χριστὸς εἶναι ἀνίκητος καὶ ἀκαταμάχητος.** Δόξα καὶ εὐχαριστία στὸ Θεὸ Πατέρα καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀπὸ τὸ βιβλίο: **«Μέσα ἀπὸ τὸ Παράθυρο τῆς Φυλακῆς»**